Κάποιες παραχωρήσεις

Metro★ Tools

εργαλεία για αυτόνομη προλεταριακή χρήση

Κάποιες παραχωρήσεις

Ε να τις κάνουμε βρε αδερφέ
κάποιες παραχωρήσεις,
και ας ξαναπούμε ένα “δε γαμιέται”,
ένα “βαριέμαι ν’ ασχολούμαι” κι ένα “με πρήξανε”,
ας ξαναπούμε όλα αυτά που λέμε όποτε αποφασίζουμε
να σκύψουμε άλλη μια φορά το κεφάλι σαν τους μαλάκες.

Ας τις κάνουμε λοιπόν τις παραχωρήσεις μας!
Και καμιά φορά δεν είναι καν παραχωρήσεις, έτσι δεν είναι;
Ας πούμε να είσαι άνεργος,
να είσαι τέτοιο κοινωνικό πρόβλημα (του 20% εσχάτως)
και να πας να πιάσεις μια δουλειά δίχως ένσημα...

Που ‘ναι το κακό, ε;
Και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο ο δικός σου,
μαζί με το αφεντικό κλέβει το κράτος το τσακάλι,
δεν κολλάει ένσημα, δεν πληρώνει κερατιάτικα
είναι ελεύθερος κι ωραίος.

Για μέτρα τα όμως ρε τσάκαλε!
Για πολλαπλασίασε το μισθό επί δώδεκα, και
βγάλε δώρο Πάσχα και Χριστουγέννων και διακοπών,
βγάλε τις γαμημένες τις εισφορές του αφεντικού,
βγάλε την προσαύξηση στις υπερωρίες
βγάλε τα Σάββατα και τις Κυριακές
βγάλε και την αποζημίωση απόλυσης
που άμα τη δεις να μας τρυπήσεις τη μύτη.

Και στο τέλος σκέψου λέει να χτυπήσεις,
οπότε μιας και φτάσαμε ως εδώ,
βγάλε και τις εισφορές του ΙΚΑ σε περίπτωση
ασθένειας/ατυχήματος.

Όλα αυτά τα “βγάλε” είναι η οικονομία
που κάνουμε στο αφεντικό
με μία μόνο από τις κάποιες παραχωρήσεις μας.

Και θα πρεπε να το ξέρουμε πως όλα αυτά δεν μετρούν ατομικά,
πως οι κάποιες παραχωρήσεις μας δεν κάθονται η κάθε μια μόνη
της, όπως συνηθίζουμε να κάνουμε εμείς.
Όχι, στο τέλος σουμάρονται όλες μαζί
και φτιάχνουν αυτό το ωραίο πράγμα
που τα αφεντικά το λένε “αγορά εργασίας”.
Και που μετά το τρώμε όλοι μαζί στη μάπα.

Αλλά κάνουμε πως δεν τα καταλαβαίνουμε κάτι τέτοια,
κάνουμε το χαζό
λες κι είμαστε τίποτα παιδάκια που στριμώχτηκαν.
Ε ναι, στριμωχτήκαμε. Αλλά στριμωχτήκαμε όλοι μαζί.
Και να παριστάνουμε ότι στριμώχτηκε ο καθένας μόνος του...
Καμιά στρουθοκάμηλος δεν σώθηκε
χώνοντας το κεφάλι στην άμμο.

Metro Tools
metro.tools@yahoo.com

Αναζήτηση εργασίας

Metro★ Tools

εργαλεία για αυτόνομη προλεταριακή χρήση

Αναζήτηση εργασίας

Όποτε βγαίνει η Χρυσή Ευκαιρία την αγοράζω
κι ανοίγω σελίδες στα γρήγορα
με το ένα μάτι στον καφέ που βράζει.
Μετά βουρ για το τηλέφωνο
κι αρχίζω να μιλάω με τα αφεντικά.
Κάτι πρέπει να έχουν πάθει αυτοί, ε;
Κάποια ψυχοπαράνοια, ξέρω και γω,
ή κάπου βρεθήκανε όλοι μαζί
κι είπανε να μας κάνουν πλάκα.

Ένας μου είπε να οδηγάω φορτηγό
6 το πρωί με 11 το βράδυ.
Και 'νταξει λέει, δεν έχει συνέχεια δουλειά,
και όταν δεν έχει δουλειά, δεν πληρώνεσαι,
παύση εδώ να το καταλάβουμε όλοι.
Μου 'πε όμως και να μην ανησυχώ -όταν δεν έχει δουλειά,
μπορώ να κοιμάμαι στο φορτηγό, κανένα πρόβλημα!

Ένας άλλος μου είπε ότι θα μοιράζουμε τυρόπιτες
με Σάββατα και Κυριακές μέσα, χωρίς ρεπό.
Και μου είπε από το τηλέφωνο ότι θα με κάνει λέει
βασιλιά της τυρόπιτας,
έτσι το είπε -βασιλιά της τυρόπιτας!

Όσο το σκέφτομαι δηλαδή, τόσο πείθομαι,
μάλλον πλάκα μας κάνουν,
μάλλον όποτε παίρνουμε τα τηλέφωνα της Χρυσής Ευκαιρίας
συνδεόμαστε με ηχογραφημένα μηνύματα
του Υπουργείου Εργασίας.
Κι απο εκεί μας μιλάει κάποιο περίεργο μείγμα
από κλόουν του τσίρκο Μεντράνο
και εφιάλτη στο δρόμο με τις λεύκες, ναι μάλλον αυτό είναι.

Από την άλλη όμως -ξέρω κι εγώ;-
είναι περίεργο πράμα
κάθε Κυριακή, κάθε Τετάρτη και Παρασκευή
να παίρνουμε όλοι τηλέφωνο με τέτοια συνέπεια
για να μιλήσουμε με τα αφεντικά
ενώ γενικώς αποφεύγουμε να μιλήσουμε μεταξύ μας.

Μπορεί λέω δηλαδή
να 'ναι αυτό που μας μιλάει από την άλλη άκρη της γραμμής:
Η μοναξιά, ο ατομισμός κι ο φόβος μας.
Που τώρα τελευταία έχουνε γίνει αφεντικά.

Metro Tools
metro.tools@yahoo.com

Εκβιασμοί
Λοιπόν, έχουμε και λέμε... Πρώτα μια δίμηνη σύμβαση, μετά άλλη μία... κι άλλη, κι άλλη, κι άλλη... Κι όταν έρθει το καλοκαιράκι, απόλυση και επαναπρόσληψη!
Ποσσσλύ καλό! Το άλλο με τον Τοτό το ξέρεις;
Metro★ Tools
εργαλεία για αυτόνομη προλεταριακή χρήση

Όταν το γελοίο γίνεται πραγματικότητα, τότε είναι ώρα να σοβαρεύουμε... Με το πρόσχημα της κρίσης μας υποχρεώνουν να βιώνουμε την καθημερινή ξεφτίλα. Οι επιθέσεις όμως των αφεντικών δεν αντιμετωπίζονται με προσευχές, ούτε με ελπίδες για βόλεμα στο μέλλον. Μόνο μέσω της ταξικής συνείδησης η αντίσταση στον καθημερινό εκβιασμό γίνεται εφικτή.

Metro Tools
metro.tools@yahoo.com

Φιλαράκο με τα stage
τελικά φάγαμε πακέτο...
Σε καμιά εργατική πορεία τουλάχιστον
θα κατεβούμε;
Συμβιβασμοί
Metro★
Tools
εργαλεία για αυτόνομη προλεταριακή χρήση

Όποιος περίμενε να βολευτεί στο δημόσιο μέσω των stage, μέχρι τώρα θα έχει πειστεί: οι ατομικές επιλογές είναι καταδικασμένες σε ασφυκτικά αδιέξοδα και εξευτελιστικούς συμβιβασμούς. Η μόνη απάντηση στον εκβιασμό των αφεντικών είναι η συλλογική. Η απάντηση της εργατικής τάξης.

Metro Tools
metro.tools@yahoo.com

Δευτέρες με λιακάδα
Πρώτη φορά που κάθομαι Δευτέρα... Αλλιώς είχα συνηθίσει...
Μην το παίρνεις κατάκαρδα. Οι ζωές μας ήταν τόσο κενές, που μόνο δουλεύοντας νομίζαμε ότι ζούμε. Κάναμε λάθος...
Metro★ Tools
εργαλεία για αυτόνομη προλεταριακή χρήση

Δευτέρες με λιακάδα

Κανονικά θα ’πρεπε να ’ναι παράξενο.

Οχτώ ώρες κάθε μέρα πιο πολλές,
δίχως χασμουρητά και δίχως ξυπνητήρια,
δίχως οι κούτες της δουλειάς να σε καλημερίζουν,
και δίχως σπατάλη προσποιητής ευγένειας
“εσείς κυρία, θα θέλατε βοήθεια”;

Κανονικά θα ’πρεπε να ’ναι παράξενο.

Να βρίσκεσαι
“δίχως δουλειά”
με πρώτο σύμπτωμα του “δίχως”
το αβάσταχτο της έλειψης
και συντροφιά τις άδειες ώρες.
“Κι άλλον καφέ;
Κι άλλο φαΐ;
Κι άλλες μουτζούρες στα ζητούνται”;

Ναι... αλλά κανονικά θα ’πρεπε να ’ναι παράξενο.

Οχτώ ώρες περισσότερες
κι όμως “τι να τις κάνω”.
Λες και μαζεύονται οι ώρες όλες στην καμπούρα μας
κι αυξάνουνε το βάρος τους στο πέρασμα του χρόνου.

Διόλου παράξενο λοιπόν.
Το ότι ξεχάσαμε μέσα στη “δυστυχία μας”
πως είν’ κι αυτό κομμάτι της σκηνοθεσίας:

Να γίνονται οι ώρες ανεργίας μας, πέτρα δυσβάσταχτη
αντί να χτίζουν με το πάσο τους
την ώρα της εκδίκησής μας...

Metro
Tools
metro.tools@yahoo.com

Αγάπη μου,
εμείς θα βρούμε ένσημα ποτέ;
Ούτε με το τουφέκι μωρό μου...
όσο νοιαζόμαστε μόνο για τον κώλο μας
και δεν κοιτάμε το συμφέρον της εργατικής
τάξης σαν σύνολο τα πράγματα είναι σκούρα...
Metro★
Tools
εργαλεία για αυτόνομη προλεταριακή χρήση

Τα αφεντικά πάντα αυτό ήθελαν - να μας αντιμετωπίζουν τον καθέναν ξεχωριστά. Μόνους, αδύναμους, συβιβασμένους. Και τώρα που η μαύρη εργασία θερίζει, οι απλήρωτες υπερωρίες είναι κανόνας, η ρουφιανιά και η ξεφτίλα κυριαρχεί, μήπως ήρθε η ώρα επιτέλους να συσπειρωθούμε; Εμεις, η εργατική τάξη, έχουμε την δύναμη. Αρκεί να μην τους κοιτάμε γονατιστοί...

Metro Tools
metro.tools@yahoo.com

Να καταλάβουμε
πως βράζουμε
στο ίδιο καζάνι!
(Για να μπορέσουμε
να το τουμπάρουμε)

Metro★ Tools
εργαλεία για αυτόνομη προλεταριακή χρήση

Να καταλάβουμε πως βράζουμε στο ίδιο καζάνι

Το νιώθετε; Μια αίσθηση κολλήματος, μπουχτίσματος, ανησυχίας, ακόμη και φόβου, όλα μαζί να γίνονται μια σούπα και να τυραννούν τα κεφάλια μας;

Το βλέπετε; Εργαζόμενοι και άνεργοι, ντόπιοι και ξένοι, που όλοι τους φοβούνται για το τι θα γίνει αύριο, πως θα πληρωθεί το δάνειο, τι θα γίνει αν διώξουν εμένα κι όχι τον δίπλα, τι θα κάνω με τα παιδιά, πόσο θα κρατήσει το ταμείο ανεργίας, μήπως το αφεντικό μου κάνει μείωση μισθού, μήπως να ζητήσω κάνα φράγκο από τη μάνα…

Και πάει λέγοντας.

Λοιπόν, ξέρετε κάτι; **Αυτό είναι που τα αφεντικά λένε "κρίση".** Η "κρίση", πρέπει να ξέρετε, δεν είναι σαν τη γρίπη, μια απρόσμενη ασθένεια που περιμένεις να περάσει και μετά είσαι ωραίος. Επίσης η "κρίση" δεν είναι σαν το σκάνδαλο με τη Siemens, κάποιοι που κλέβουν, αποκαλύπτονται, σταματούν να κλέβουν, μετά κλέβουν κάποιοι άλλοι και πάλι φίλοι είμαστε.

Όχι. **Η "κρίση" είναι ένα γενικό κόλλημα του παραγωγικού και καταναλωτικού μηχανισμού ετούτης της κοινωνίας.** Και δεν τρέχει μόνο εδώ και ένα χρόνο· θυμηθείτε, πιο παλιά το λέγανε "ακρίβεια" και πιο παλιά, πριν έρθουν οι μετανάστες να μας σώσουν προσωρινά, το λέγανε "λιτότητα"… η "κρίση" έχει πάρει χίλια ονόματα.

Σαν τέτοιο κόλλημα, η "κρίση" έχει κοινωνικές αιτίες και κοινωνικές επιπτώσεις. Οι επιπτώσεις είναι πιο εύκολες· φαίνονται με το μάτι: Γινόμαστε πιο ανήσυχοι, πιο φοβισμένοι, πιστεύουμε όλο και πιο πολύ τα αφεντικά που μας λένε ότι τάχα "πια δεν μας χρειάζονται".

Και το φυσικό επόμενο: Όλοι γίνομαστε πρόθυμοι για "ορισμένες παραχωρήσεις". Κάποιος δουλεύει δίχως ένσημα. Κάποιος γίνονται όλο και πιο ρατσιστής υποτιμώντας την εργασία των μεταναστών. Κάποιοι αρχίζουν και ρουφιανεύουν τους διπλανούς τους. Και κάποιοι ανακαλύπτουν τη χαρά της "σύμβασης", της "ενοικίασης εργαζομένων" και της "μαθητείας".

Αυτή ακριβώς είναι η μαγεία της "κρίσης": **Καθώς ο καθένας μόνος του ψάχνει να βρει την άκρη, όλοι μαζί γινόμαστε φτηνότεροι. Φτηνότεροι σαν εργάτες.**

Ίσως φανεί περίεργο, αλλά αυτή ακριβώς η γενική μας υποτίμηση είναι και η αιτία της "κρίσης". Η δουλειά μας δεν είναι "χάρη". Η δουλειά μας δεν είναι το θρυλικό "ένα κομμάτι ψωμί" που μας δίνει το αφεντικούλι να ροκανίσουμε. Η δουλειά μας, η δου-

(για να μπορέσουμε να το τουμπάρουμε)

λειά όλων μας, ντόπιων και ξένων, είναι η βάση αυτού του κοινωνικού συστήματος. Γιατί από εκεί, από εκεί και πουθενά αλλού, βγαίνουν τα κέρδη των αφεντικών μας.

Ε, τα αφεντικά είναι αναγκασμένα να υποτιμούν αυτή τη δουλειά από την οποία βγαίνουν τα κέρδη τους. Είναι αναγκασμένα να "κάνουν οικονομίες", να χρησιμοποιούν όλο και λιγότερη από αυτή τη δουλειά. Καθώς όμως υποτιμούν και ξεφορτώνονται τη δουλειά μας, ανακαλύπτουν ότι τα κέρδη τους όλο και λιγοστεύουν. **Γιατί είναι αυτή ακριβώς η δουλειά που με τόση προθυμία υποτιμούν και ξεφορτώνονται, που δημιουργούσε τα κέρδη εξαρχής.** Αυτή τη διαδικασία είναι που λένε "κρίση". Και τη λένε έτσι γιατί δεν θέλουν να την περιγράψουν ακριβώς· όλοι απεχθάνονται την εικόνα μιας κοινωνίας που, δράκος και στρουθοκάμηλος μαζί, είναι σε τελική ανάλυση καταδικασμένη να μην έχει άλλο πράγμα να φάει εκτός από τις σάρκες της.

Μπανάλ όλα αυτά, ε; Μάλιστα, μπανάλ· και που να δείτε και τις πολιτικές συνέπειες! Λοιπόν, η "κρίση", οφείλεται σε τελική ανάλυση στην υποτίμηση της αξίας μας σαν εργάτες και αυτή η υποτίμηση με τη σειρά της οφείλεται στον δικό μας μοναχικό δρόμο, στον δικό μας ατομισμό, στον δικό μας ρατσισμό και στη δική μας αίσθηση ότι "εγώ ό,τι και να γίνει θα την γλυτώσω". Και επειδή αυτά δεν είναι πράγματα που περνούν από μόνα τους, μπορείτε να είστε σίγουροι πως και η "κρίση" δεν θα περάσει από μόνη της. Αντίθετα, θα συνεχίσει την πορεία της, με τα πάνω της και τα κάτω της, προς όλο και μεγαλύτερα βάθη, προς όλο και μεγαλύτερη υποτίμηση της ανθρώπινης εργασίας και της ανθρώπινης ζωής.

Κι επειδή είναι τέτοια η φύση του πράγματος, τέτοιο το παρελθόν και τέτοιο το μέλλον του, μπορείτε να είστε βέβαιοι πως **αυτή η κατρακύλα δεν θα σταματήσει αν δεν ανακαλύψουμε ξανά ο ένας τον άλλο, όχι σαν αντίζηλο, αλλά σαν συνάδελφο και σύντροφο.** Αν δεν ανακαλύψουμε ξανά όλοι μαζί τον εαυτό μας σαν εργάτες, σαν την εργατική τάξη. Σαν κοινή μοίρα και κοινό συμφέρον.

Κι αν κάτι τέτοιο έχει καταντήσει να μοιάζει παράλογο, ίσως βοηθήσει να το συγκρίνουμε με την εναλλακτική του· που είναι να ελπίζεις ότι το αφεντικό θα σου δώσει λεφτά από μόνο του.

Η ομάδα

Οι "Metro Tools" είναι μια αυτόνομη πολιτική ομάδα. Σα να λέμε: Συλλογικότητα - Σκέψη - Συζήτηση - Συμφωνία - Αυτόνομη (από κόμματα και μμε) δράση... και άλλα τέτοια σπάνια ζώα.

Στο όνομα βάλαμε τη λέξη "εργαλεία" γιατί αυτό είναι που ζητάνε να μας στερήσουν τα αφεντικά κι αυτό είναι που πρέπει να ξανακατακτούμε καθημερινά: τα διανοητικά και πρακτικά μας εργαλεία.

Επίσης βάλαμε τη λέξη "Μητρόπολη" γιατί είναι η καλύτερη λέξη που ξέρουμε για να περιγράψουμε το κοινωνικό μας περιβάλλον, αυτό το πανηγύρι του εμπορεύματος όπου οι εργάτες είναι εργάτες ακόμη κι όταν δεν είναι στη δουλειά, ακόμη κι όταν είναι άνεργοι, ακόμη κι όταν είναι νοικοκυρές...

Προκηρύξεις

Αυτή η προκήρυξη είναι μέρος μιας σειράς παρόμοιων που μοιράζονται αυτές τις μέρες στην πόλη της Αθήνας σε κάποιες χιλιάδες αντίτυπα. Θέμα τους έχουν την ανεργία -μας φαίνεται ένα από εκείνα τα θέματα που, όσο συζητιούνται, τόσο παραμένουν ατομικά, δηλαδή ακατανόητα. Μάλλον συμβαίνει επίτηδες.

Metro Tools
metro.tools@yahoo.com